

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן

עורך כשנה, כיתוב: אורי מלע
הכתב הראשי: עמואל פרה

השבועון המצויר לאיפורמציה

החוב לניסיון תלמידי (ליד תיאורו "א ה ל") ת.ד. 136 מל. 26785 מעון המברקים: "עולמס" העולם הזה בע"מ דפוס ישראל בע"מ, ת"א

השער

פורסם של יאיר שציר עליירי כ"א אלחני שבועיים לפני מותו

מכתבים

את רובעי הונת השוק השחור, איך יישאר עור ערד לפספורט ישראלי? רחמים לוי, רחובות

הנספה הנכבד לעתונות מלבט אם לעוד סוכה או לא, המזכיר של המזכיר אומרת שאין לי צירות זמן בשביל ישראל, השוער, בודאי, מדבר רק צרפתי... באיזה עולם הם חיים? דוד שולמן, תל-אביב

באיזור הציר, מאיזה הצנה התולית לקח הנספה הצבאי של הצירות את המדים שלו? יהודה רון, רמת-גן

פיוננסקי ובריוו, הנני אחד מאותם תושבי תל-אביב שנתקלו בכרוז פיוננסקי (העולם הזה 849). משך קרוב לשבוע חיפתי מה יכולה העתונות שלנו ללמוד לי אורות כותב הכרוז ושאר גבורי הפרשה, לשחא, לבסוף ניהיתי את עצמי ואמרת: "בודאי העולם הזה יספר מה קרה" לא התאכזבתי... יישר כוחכם (המקצוע)!

אלחנן פרגר, תל-אביב אינני תל-אביבי ולא קראתי את הכרוז אבל מפורסם על המרדניה שמאחורי הכרוז נעו עד לפסקי עב... מרדכי זינגר, חיפה

איה האיש אשר לבו לא יבא למקרא האסון שפול על נולדו... נתנן ב. בני-ברק

ארון גלילי, שמחתי לראות כי ארופה של לילי נלילי לא הצליח לסחוב איתה כליל מאתנו. במאמרה די אחרון (העולם הזה 848) הטיבה לתאר את בית המשועים הלאומי שלנו. ממש כשם שבמארך שלפניו הטיבה לתאר את הויהו של נערות מכל מיני ארצות.

מאיר הכהן, ירושלים רבותי, לילי קרה משה. יצירתה האחרונה רחוקה מרמתה הנרילה. האם כל זה מפני שהיא ארסה ולבה נתון לנשיאים אחיים? רנה מאירסון, תל-אביב

הוי, לילי נלילי כבודך נא הצילי וזאת אני נלילי ולכל הכוראים: מה שם הפועש שאותך כה שיעז? אקום, אשטע אותו לגורים.

מרדכי קריבולט, בת-שלמה "העולם הזה" בעולם הזה עתוננו בנוי על פשרה בין מים וליחי (העולם הזה 848). הרי מן המפורסמות הוא שהשבועון מים הוא אנטי-ישראלי מובהק ואין הרפה גדולה מזו שאתם תפארים בדמיון לעתון זה...

נתן, משמרות מתוך המון שבועונים המופיעים בארץ, בחרתי בעתונכם, שאני קוראי בקביעות ובהתאם, רוב יהודי קורסיקה את הם מכורים ומקורים את העולם הזה.

אני בא בזה להביע, בשם יהודי אוקספור ובשמי הפרטי, רגשות אהדה וסימפטיה עמוקה לעתונכם. כבודני כי עורכי ההקפה הבויה נחלו כבר בשלון עצום, כי במקום היכול העולם הזה הנדליו את מספר אחריו וקרבו אליו יותר ויותר את כל אוהבי העופש והתרבות.

דולמן לוי, זאקסטי, קורסיקה אני שולח מדי שבוע את העולם הזה לשני אחי העורבים בשרות חברת איקורה, באסמרה, ולפי דבריהם הוא משמש להם מזון רוחני מן מדרגה ראשונה. אנכי, שאמילאי בן-יאיר, הנמצא יחד אצם, להיום מאוד אחרי העולם הזה וכל כמה ימים הוא שואל אם כבר הגיע העתון בעיקר היה מסכות המכתבה עליו.

אפרים מייזליש, נתניה עני הרם כולי עירי רועת מקריאת כתבתכם על תימן (העולם הזה 849). כיצד יכול אולם להרשות מעשים כאלה?

לאורה גת, תל-אביב באותה הצורה שתימן יכלה להיות אחת ממיסודות או"ם.

יא אללה! איזה צלומים! איזה סיפור! ממש הרגתם אותי... מוסה בוגדנוב, תל-אביב

לא, יא שייך... הציבור מוזהר בזה שלא לשאת בכיס אחד עטים נור בעיס יחד עם כפתור-זהב מתוצרת הפירמא, "דוקסא", של ספק ספקיא, כי העטים הובאו בקופסאות חלב משיר נקניקין ובקופסאות בשר. סרף פיגול ושיקוף הוא, וי כל השומר נפשו ירחק ממנו!

הכמת הדור, ברכה לבסלה, אמר ציר ישראלי דוד הכהן, כשראה שלאשתו ברכה חבס אין מה לעשות בבורמה.

רעננות השער, שערו החיש של העולם הזה הוא מאה אחת ותקוותי היא שהמשיכו בצילום ולא בציר. ביחוד צילומים מרעננים של כהורות רעננות... מרדכי דן, צה"ל

אינני מכין מה יש לאנשים נגד בחירות נח מרות... לי אין אולקוס ואני אוהב אותן על שער העולם הזה או בכל מקום אחר.

דוד שרמן, תל-אביב הקורא שרמן מרחיק-לכת בהערכת השפתו של האולקוס.

בוכר והערכים, אם מסונלים אתם לערוך ראיון עם מרמן בוכר (העולם הזה 848) הרי מסונלים אתם לערוך ראיון עם המופתי בעצמו ואף להתפאר בכך. השכחנו את דעותיו את הברית שצדה לכרות עם הערבים, לא במהרה נשכחם! ובמקום להחריז אותם מראיונים אותם, בושו והכלמו! מכה, ירושלים

העובדה שאיזה ספר באמריקה מצא את מר טין בוכר לאחד ממת האנשים החשובים ביותר בעולם אינה אומרת ולא כלום. אני בטוח שגם הכצנצר הנרמני אדוארד זוכה לכבוד זה. האם עלי, רק בלל זה, לכבד את דעותיו של ראש ממשלת נרמניה?

אפרים בן-שושנה, באר-שבע יתכן שלא. אבל לדעת אותן — כן.

מפיו של הפרופסור בוכר מדבר קול אמריקה של דאלס ומקראתו... הוא אינו מזכיר כלל שכלי שחורר מהשפעת האימפריאליזם לא ניתן להשיג שלום ישראלי-ערבי ומקלים עין, בעמדתו האולטימטי, ממעשי הונים אחראים בשלמון יש ראל, המפיתים איבה בין שני העמים, דבר ה עולה בד בבד עם האינטרסים של היראקציה מן העבר השני של הנהל.

ש. עופר, תל-אביב... בוכר כי בואנו ארצה התפרש בעיני ה ערבים כנסיון נשלם מעל האדמה, אשר במשך דורות ישבו ותיו עליה, וכי כיצד יכול אדם להכנס לדירת הולדת ולא ישב הרוב כפלישה, כרוזו לנשלו מדינתו או שגמא אחרי זמן היו הערבים עצמם באים ומתחננים לפנינו שגבוא לכאן ונאיר עיניהם בחוכמתנו כי רבה? לא! מרופסוד נכבד, זוהי תמימת הלושה מן המציאות הקיימת של "כל דאלים נבר" — השדרות בעולם זה לא מתמול שלשום, עתה בא הזמן להכניס למותם של מנהיגי הערבים, שואפי הכבוד והמתנחלים, את העינים כי בל עדינו ובלעדי שיתוף פעולה כפלי פוליטי אתנו — לא יתפתח המרחב.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

היות וממילא אין האויב מסכים לשלום אתנו הרי לפי דמיון רק דרך אחת ויחידה נשארה: להשיב מלחמה שערה. אינני איש שואף קרבות ומלחמה. בזמן מלחמת העצמאות למדתי את תוצאותיה, אולם אסטרטגית בתיאור בודאי שלא תעורנו.

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורך כשנה, כיתוב: אורי מלע
הכתב הראשי: עמואל פרה
השבועון המצויר לאיפורמציה
החוב לניסיון תלמידי (ליד תיאורו "א ה ל") ת.ד. 136 מל. 26785 מעון המברקים: "עולמס" העולם הזה בע"מ דפוס ישראל בע"מ, ת"א

מדת עם לחיי, נאלץ גם אצ"ל לקבל לי מעשה את כל תורתו, מלבד השימוש בי צורות קיצוניות יותר של טירור אינדיבידואלי. ישתי המחחרות יחד נרמו להסיסה מתמדת בקרב הישוב המאורגן, בהגנה ובי פלמ"ח, שברו את ההערכה המופרזת של כוח האימפריה במרחב. בשלב האחרון קיבל כל הישוב את תפיסתו של יאיר שקיימת איבה מהותית בין האימפריאליזם הבריטי ובין תנועת-השיחרור העברית, וכי לא ייתכן פשרה אמיתית בין השניים. היתה זאת תרומת האמיתית של אברהם שטרן. אולם יאיר רצה לתרום תרומה הרבה יותר גדולה. הוא רצה להפוך את לחיי לתנועה מהפכנית אמיתית, שתעצב את דמות העצימאות, את דמות המדינה. בזאת נכשל לי לחלוטין. לחיי התפרק לא רק ביחידה צבאית, אלא גם כנורם פוליטי, אחרי הקמת מדינת-החלוקה. השפעתו על המדינה היתה אפסית, אף שבכתיבת החומר האנושי יכול היה לשמש גרעין למפלגה פוליטית חזקה. הסיבה לכך נעוצה בעובדה שליאיר לא היתה תיאוריה מהפכנית אמיתית, החורגת מיסודותיה מן ההשקפות הציוניות-החרוגות היות אותן קלט בבית הוריו. הוא הביא השקפות אלה לכלל מסקנתו המעשית העצימית. אולם הוא לא חידש אותן לפי צורכי העצימ.

קשה לדעת כיום אם גרם לכך עצם מבוהו הרוחני, או שפשוט לא הספיק להגיע לכלל גיבוש סופי. הוא דיבר על צדק סוציאלי, אסר על ביטאון אצ"ל בפולין להתקיף רעיונות או ארגונים סוציאליסטיים, אסר לפרסם מאמרים אנטי-מארכסיסטיים של אבא אחרי מאיר. אולם הוא לא גיבש שום תיאוריה חברתית. הוא גם לא נתן שום תשובה לי בעיינת-הבעיות של המדינה העתידי: היחס אל העולם הערבי. גם בשטח זה לא השתחרר מן הוולולו הציוני השיגרתי הירה הסכנות, בעולם הערבי.

אחרי מותו נפוצה הדעה כאילו ביקש לתת גיחון דתי ללאומיותו. הגורם לכך היה מקרה מזויר. זמן מה לפני מותו בא לארץ ד"ר ישראל שייב, שבקש להצטרף ללחיי. יאיר לא ידע תחילה כיצד לנצלה הזמין אותו לכתוב בעלון הפנימי של לחיי. רק מועטות מרשימותיו קיבל לפרסום וגם אותן בהסתייגות.

לבסוף הציע שייב לכתוב חוברת על עיקרי לחיי, שנוסחו על ידי יאיר. החוברת הגמורה, שהיתה ספוגה קנאות דתית, לא מצאה חן בעיני יאיר, והוא לא פירסם אותה. אולם חוברת זו נתגלתה בין גיירותיו אחרי מותו ותחילה חשבו אנשיו, שנשארו חופשיים, שזו חוברתו של יאיר עצמו. לחיי העזיר התפלג שוב לפלג חילוני ודתני, אחד הפעילים אף התחיל לקום בבוקר לתפילה בטענו ש...כך ציחה יאיר... גם הצטרפות פלג דתי מברית החשמונאים הוסיפה טיפה דתית ללחיי הגמושה.

אולם למעשה לא חלם יאיר כלל על לאומיות דתית מן הסוג של שייב-אורי-צבי-גרינברג. אומנם דיבר לפעמים על בית בקוש פלישי, וגם השתמש בסלמים דתיים בשיריו, אולם בכך לא היה שונה משאר הצעירים הלאומיים של אותה תקופה. יאיר גדל בבית בתי-דתי. הוא עצמו לא הוליק אש בשבת, אולם לא התנגד שאחרים יעשו בחברתו. הוא לא היה אדוק במובן המקובל בארץ.

אם קיווה יאיר כי בשלבים ההרפיים ביותר יצליח לחיי להשתלט על מלחמת השיחרור, ללכד מאחוריו את הנוער הלוחם כולו, הרי נכשל. לחיי לא מנה מעולם יותר מאשר כמה מאות לוחמים. אולם תקוותו שלחיי תדרבן את התהליך, תמנע הפוגות וסטיית התאמתה. מתוך התמודדות והתחרות מת

השבועון המצויר לאיפורמציה
פסק השבוע
אם החר לא בא אל שייב שקלי, בא שישקלי אל החר.
הודעה מטעם הרב פייבל פוסק שליט"א:
ב"ה נתן ק"ק תל-אביב יום ד' פ' תרומה, לי שבט תשי"ד לפ"ק

הציבור מוזהר בזה שלא לשאת בכיס אחד עטים נור בעיס יחד עם כפתור-זהב מתוצרת הפירמא, "דוקסא", של ספק ספקיא, כי העטים הובאו בקופסאות חלב משיר נקניקין ובקופסאות בשר. סרף פיגול ושיקוף הוא, וי כל השומר נפשו ירחק ממנו!
הכמת הדור, ברכה לבסלה, אמר ציר ישראלי דוד הכהן, כשראה שלאשתו ברכה חבס אין מה לעשות בבורמה.